

D ů v o d y:

Rekursní soud správně vystihl a odůvodnil, že jde o dodatečné uložení jistoty dlužníku po povolení odkladu exekuce, o němž jedná druhý odstavec druhá věta § 44 ex. ř. Vývody dovolací rekurentky, že prý první soud usnesením o uložení jistoty jen upravil nebo, jak praví dovolací rekurentka, jen modifikoval dřívější své usnesení o povolení odkladu, v němž jistota nebyla dlužníku uložena, nemají opodstatnění. K takové úpravě, správně ke změně svého původního usnesení nebyl by první soud oprávněn. Změnití původní usnesení bylo lze jen k opravnému prostředku proti tomuto usnesení, avšak rekurs podán nebyl a vymáhající věřitelka, dovolací rekurentka, jak sama uvádí, ani rekurs podati nezamýšlela. První soud dodatečně uložil dlužníku jistotu (§ 44 druhý odstavec druhá věta ex. ř.), ježto prý lze podle sporu C III 2252/28 očekávat, že se povolený odklad značně na újmu dlužníkovy odpůrce, dovolací rekurentky, protáhne. Avšak z toho, že se v onom jiném sporu, v němž nynější žalobce vystupoval jako žalovaný, věc protáhla proto, že odpůrce nynějšího žalobce podal dovolání, nelze opodstatněně souditi, že se i ve sporu, z jehož příčiny byl odklad exekuce, o který jde, povolen, na újmu dovolací rekurentky protáhne. Ostatně mohl již první soud, povoluje odklad, počítati s tím, že tento spor nebude brzy skončen. Podle § 44 odstavce druhého, druhé věty ex. ř. odůvodňují dodatečné uložení jistoty při povoleném již odkladu exekuce okolnosti, jež nastaly teprve po povolení odkladu a činí ohrožení vymáhajícího věřitele pravděpodobným, avšak takových nově nastalých nebo dodatečně se objevivších okolností tu není, vymáhajícím věřitelem ani uvedeny nebyly a rekursní soud právem za toho stavu na dodatečné uložení jistoty neuznal.

Čís. 10081.

Dovolací rekurs do zrušovacího usnesení rekursního soudu jest přípustným, třebaž nebyla vyhražena pravomoc (§ 527, druhý odstavec, c. ř. s.), nevyplyvá-li ze spisů potřeba předchozího výsledku stran.

Pravděpodobná bezvýslednost exekuce jest podle § 39 čís. 8 ex. ř. důvodem ke zrušení exekuce již povolené, nikoliv však důvodem k zamítnutí exekučního návrhu.

Živnost nájemního auta nenáleží ke koncesovaným živnostem, k jichž výkonu se vyžaduje zvláštní způsobilost. Schválení pachtýřovy osoby po propachtování koncese jest opatření exekučním soudem z úřadu. Otázka, zda auto, jímž provozuje dopravu, jest jeho vlastnictvím, nepřichází při povolení exekuce v úvahu.

(Rozh. ze dne 23. července 1930, R I 508/30.)

Soud první stolice zamítl návrh vymáhajícího věřitele, by byla povolena exekuce 1. zabavením živnosti nájemního auta, provozované dlužníkem a koncese, tvořící základ k živnostenskému provozu

dopravy osob autem, 2. propachtováním veřejnou dražbou živnosti nájemního auta a koncese tvořící základ k živnostenskému provozu dopravy osob autem. **D ů v o d y:** Podle výsledku dlužníka a podle osvědčení Jana V-a má dlužník koncesi k provozu živnosti nájemního auta a auto, jímž tuto živnost provozuje, náleží jeho otci Janu V-ovi; okolnosti tyto jsou ostatně soudu známy. Ježto Jan V. prohlásil, že by, kdyby provoz živnosti byl třetí osobou mařen nebo ztěžován, dlužníku auto nepropůjčil, nelze ze zabavení, i kdyby bylo přípustné, očekávatí výtěžek převyšující náklady této exekuce, pročez bylo návrh vymáhajícího věřitele ad 1. zamítnouti již vzhledem k možnosti zastavovacího návrhu podle § 39 čís. 2 a 8 ex. ř. Podle § 341 ex. ř. při řemeslných nebo při takových koncesovaných živnostech, k jichž nastoupení jest třeba zvláštní způsobilosti, exekuce vnucenou správou nebo propachtováním nemá místa, provozuje-li živnost její majitel sám nebo nejvýše se čtyřmi pomocnými dělníky. Dlužníková živnost nájemního auta jest podle §§ 23 a 15/4 živn. řádu živností koncesovanou, k jejímuž nastoupení se vyžaduje zvláštní způsobilost (zvláštní zkouška k samostatnému řízení automobilů, vysvědčení o zkoušce, vůdčí list). Dlužník vykonává živnost sám, jen s jedním řidičem, tedy s méně než se čtyřmi pomocnými silami. Navržené vnucené propachtování jest tudíž podle § 341 ex. ř. nepřípustné. Ostatně koncese lpí na osobě majitele a k jejímu výkonu náměstkem nebo k propachtování jest podle § 55/2 živn. řádu třeba svolení živnostenského úřadu a jest i z tohoto důvodu navržená exekuce nepřípustná. **R e k u r s n í s o u d** zrušil napadené usnesení a uložil prvému soudu, by rozhodl o exekučním návrhu vymáhajícího věřitele, nehledě k zamítacím důvodům uvedeným v napadeném usnesení. **D ů v o d y:** Důvody uvedené prvním soudem pro zamítnutí exekučního návrhu nejsou případné. Pravděpodobná bezvyslednost exekuce jest podle § 39 čís. 8 ex. ř. jen důvodem k zastavení již zahájené exekuce, není však důvodem k zamítnutí exekučního návrhu předem, ježto teprve po zahájení exekuce lze posouditi, zda lze z ní očekávatí výtěžek převyšující náklady, čili nic. Nehledíc k tomu, není správným názor, že tomu v tomto případě tak jest, protože auto, jímž dlužník provozuje živnost, náleží jeho otci, jenž prohlásil, že ho dlužníku nebude nadále propůjčovatí, kdyby mu bylo provozování živnosti třetí osobou mařeno nebo stěžováno, — ježto předmětem navržené exekuce není auto, jímž dlužník provozuje živnost, nýbrž předmětem jest tento živnostenský podnik a koncese k němu, jenž může býti provozován též autem pachtýři koncese náležejícím nebo autem, jež si opatří. Oprávněn není ani zamítací důvod odvozovaný z prvního odstavce § 341 ex. ř., ježto živnost nájemního auta nepatří ke koncesovaným živnostem, k jejichž výkonu se vyžaduje zvláštní způsobilost. Tuto způsobilost nelze zaměňovatí s průkazem způsobilosti řídití silostroje, jež se však nevyžaduje k nabytí koncese, nýbrž jen k jejímu výkonu pro majitele koncese, je-li sám řidičem, nebo pro osobu, již používá jako řidiče, a jest v tomto směru poukázati k tomu, že koncese k provozu živnosti nájemního auta může býti propůjčena nejen osobě fysické, nýbrž i osobě právnické, na př. společnosti

a pod., v kterémžto případě nelze mluvit o průkazu osobní způsobilosti k řízení vozu. Neoprávněným jest posléze zamítnutí exekučního návrhu z důvodu, že k výkonu koncesované živnosti zástupcem nebo pachtýřem jest podle § 55/2 živn. řádu třeba svolení živnostenského úřadu, jehož tu nebylo. Vždyť podle § 341, poslední odstavec, a § 16, první odstavec ex. ř. jest schválení správního úřadu ohledně osoby pachtýřovy po propachtování opatřiti exekučním soudem z úřadu. Bylo proto o rekursu vymáhajícího věřitele rozhodnuto, jak shora uvedeno, ježto věcně nebylo lze rozhodnouti, poněvadž rekursní soud neměl potřebné základy ke zkoumání vykonatelnosti a správnosti nároku vymáhajícího věřitele, označeného v exekučním návrhu.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Rekursní soud nerozhodl, zrušiv usnesení soudu první stolice, ve hlavní věci, jak praví výslovně, jenom proto, že neměl ve spisech potřebného podkladu pro přezkoumání vykonatelnosti a správnosti nároku vymáhaného exekučním návrhem, tedy nikoli snad proto, že rozhodnutí má ještě předcházeti výslech stran. Ani jinak nevyplývá ze spisů potřeba tohoto výsledku. Jest proto dovolací rekurs s hlediska ustanovení § 527 druhý odstavec c. ř. s. a § 78 ex. ř. přípustný. Ve hlavní věci je dovolací rekurs bezdůvodný, neboť jeho vývody není vyvráceno správné, věci i zákonu vyhovující a s ustáleným rozhodováním tohoto nejvyššího soudu se srovnávající odůvodnění napadeného usnesení, k němuž se jen dodává, že ustanovení § 39 čís. 8 ex. řádu nelze rozšiřovati v ten způsob, že podle něho lze zamítnouti již exekuční návrh, je-li z něho patrné, že exekuce neposkytne výtěžek nad náklady (srov. vídeňské rozhodnutí ze dne 9. srpna 1898 č. 10.976 otištěné v Gerichtshalle 257/99 — v němž šlo o zabavení dlužníkovy pohledávky 16 K). Jest sice smyslem a účelem ustanovení § 39 čís. 8 ex. řádu, by bylo zamezeno vedení bezúčelných, to jest takových exekucí, při kterých nelze očekávati, že se jimi docílí zmenšení dlužníkovy dluhu a třeba jen částečného uspokojení věřitelova, tedy exekucí, při kterých by dlužník byl zbaven součástí svého majetku, věřitel však by nedošel pražádného uspokojení své pohledávky. Zákon však velicím předpisem § 39 čís. 8 ex. řádu nedopouštějícím ani obdobný, ani rozšiřující výklad, poskytuje dlužníku ochranu z veřejných zájmů (srov. Zprávy výboru str. 11, 12 Materialien II. str. 14, 15 a vysvětlivky Dr. Em. Steinbacha ku § 4 zákona ze dne 10. června 1887 č. 74 ř. z.) jen v ten způsob, že má taková již povolená exekuce býti zrušena, nikoli v ten způsob, že vůbec nemá býti povolována. Ostatně se pochybnosti soudu první stolice nedotýkají ani tak předpokladů § 39 č. 8 ex. řádu, jako spíše proveditelnosti této exekuce, ana je prý živnost vykonávána cizím autem. Soud ten bere tím v počet nijak neprokázané vlastnictví třetí osoby k autu, o které jde, což jsou věci, které teprve v exekučním řízení při výkonu povolené exekuce mohou býti vysvětleny a zákonitě vyřízeny.